

Mor redder os

- I skal ikke bygge hytter i vores skov!

En dreng fra 5. klasse står truende over for mig. Jeg kender ham ikke, selv om jeg selvfølgelig har set ham før, når han råbende løber rundt med to andre drenge og driller de små elever.

Jeg forstår ikke helt, hvad han mener. Mig, Henning og Kåre har bare prøvet at bygge nogle små indianerhytter i den lille bøgeskov ved siden af tennisbanen.

- Hvis I ikke får dem fjernet, så skal vi nok sørge for at de bliver det, og så kan I bare vente jer.

Han vender sig om og går grinende hen til de to andre.

Jeg forstår slet ikke hvad han har imod, at vi har bygget de indianerhytter. I

Sallinge kunne alle vi børn lege sammen, sådan er det måske ikke i Ringe.

Da jeg går hjem fra skole, tænker jeg meget på, hvad der var sket i skolen. Jeg er osse lidt bange og ked af det. Jeg møder Kåre på vejen hjem og fortæller ham, hvad der er sket.

- Åh, det er bare Carl og hans bande. De tror, de kan bestemme det hele, men jeg tror ikke de kommer og ødelægger vores hytter, det var sikkert bare for at drille.

Det tror jeg nu ikke rigtigt på. Sådan lød han i hvert fald ikke i skolen. Jeg kan ikke rigtig li' det.

I eftermiddag skal mig og Ulrik og Kåre op til Henning og se Robin Hood i fjernsynet. Hennings far er blikkenslager og har værksted i kælderen og hans store bil kan køre helt derned. Hennings far og mor er rigtig flinke og særlig hans mor er rigtig sød. Hun snakker altid med os, når vi skal ind og lege. Selv om jeg ikke her boet her i Ringe så længe, kender jeg allerede alle drengene på vejen og den sidste uge har vi altså bygget små indianerhytter i den lille bøgeskov ved enden af vejen. Jeg synes nu ikke, at Carl kan være bekendt, hvis han ødelægger dem alle sammen.

Nu ligger vi foran fjernsynet og venter på Robin Hood, det er altid så spændende at se og så kan vi som regel lege, det vi har set, bagefter. I dag synes jeg, den er særlig spændende. Der skal være konkurrence i bueskydning og selvfølgelig vinder Robin Hood, men Sheriffen bliver sur og hans soldater kommer op og slås med Robin Hood og hans mænd fra Sherwoodskoven. Bare vi kunne lave nogen pile, lissom Robin Hood, som kunne sidde fast i træerne og ikke bare skyde pilene op i luften.

Efter udsendelsen går vi ned i værkstedet. Jeg ved ikke helt om vi må, men Henning sir', at det ikke gør noget for hans far. Bare vi kun bruger alle se små zinkstykker, som alligevel skal smides ud. Jeg får en ide'. Hvis vi bruger den store saks, der står på bordet, til at skære zinken i små spidser, kan vi lave pilespidser, så vores pile kan sidde fast i træerne. Det tar' ikke lang før den første pilespid er klippet og bundet fast til en pil. Nu skal vi prøve den udenfor. Jeg tar' pilen og lægger den på buen og trækker til. Jeg sigter på et træ over i bøgeskoven – slipper pilen og den flyver næsten, som vi ser i starten af hver Robin Hood-film. Pilen

rammer godt nok træet men sidder ikke rigtigt fast og falder ned med det sammen.
- Hvad er det I laver? Er I da blevet spliterravende skøre. Tænker I da jer slettet ikke om. Hvad tror I, der ville være sket, hvis der pludselig var dukket en mand op fra skoven. Det er slut med at bruge værkstedet – har I forstået?

Vi står lidt slukørede og er lidt flove. Jeg vidste i grunden godt, at det kunne være farligt, for jeg må heller ikke få en rigtig bue, som man kan købe i en legetøjsbutik. Henry fra min klasse har sådan en bue og hans pile har en metalspids. De er godt nok ikke helt spidse, men pilene kan godt sidde ordentlig fast i jorden, når vi skyder med buen.

Hennings far vender sig og går og han er kun lige forsvundet, da vi hører et råb ovre fra skoven og da vi vender os om, står Carl og hans bande der. Nu har de sikkert ødelagt vores hytter? Hvad skal vi gøre? Kåre begynder at løbe ned ad vejen og vi andre følger med. Vi løber alt, hvad vi kan og jeg kan høre at Carl og de andre drenge er lige bagefter. Da vi spurter forbi vores hus, råber Kåre:

- Skynd jer. Vi gemmer os nede i vores kælder.

Jeg er helt forpustet, da vi løber ind i Kåres have og ned ad trappen til kælderen. Vi får hurtigt døren lukket og står nu stille i det mørke rum. Jeg er bange. Kommer Carl og hans bande nu og tæver os? Jeg har aldrig prøvet at blive tævet, det gør sikkert forfærdeligt ondt. Vi kan høre, at de står ude på vejen og råber, at når vi kommer ud, skal vi få bank.

Pludselig blir' der helt stille derude. Hvad mon der sker? Så kan jeg høre mors stemme. Hun skælder ud og jeg kan høre, at hun sir', at de skal lade sådan nogle små drenge være i fred og de skal skrubbe af i en fart.

Vi er reddet og kan komme ud i lyset igen. Mor står ude på vejen og griner lidt.

- Hvad skulle Robin Hoods mænd dog gøre, hvis du ikke havde din mor. Nu tror jeg ikke, de kommer mere, men kunne I ikke lege noget mere fredeligt end at komme op at slås med de store drenge.

Nu griner vi osse, og Kåre henter sin fodbold.

FAKTA

For børn og voksne

DANMARK

LØRDAG

17.00 Fjernsynsfest for SPS

i anledning af skolepatruljernes 10års dag. Arrangeret i samarbejde med Rådet for større Færdselssikkerhed. Poul Leth Sørensen og Niels-Jørgen Kaiser.

18.00-18.30 Her kommer Robin Hood.

En udsendelse i serien om Robin Hood og hans lystige svende. (12-16årige).

20.00 Aktuelt.

20.15 Lørdagsteatret.

Du skønne ungdom. Komædie af Eugene O'Neill, oversat af Peter Christiansen. Instruktion: Kai Wilton. Personerne: Nat Miller, ejer og redaktør af »Aftenposten«: Asbjørn Andersen. Essie, hans kone: Ellen Gottschalch. Arthur, Richard, Mildred og Tommy, deres børn: Troels Munk, Frits Helmuth, Rudi Hansen og Marteng Petersen. Sid Davis, Essies bror: Hans Kurt. Lily Miller, Nats søster: Karin Nellemose. Da-

I en stille sofakrog røg disse tre fjerprydede indianerherrer en gevaldig fredscigar. Det er Walsted i midten, som byder Poul Overgaard Nielsen, fjernsynet, cigaren, mens direktør Morten A. Korch, Branner og Korchs forlag, spejder efter den liflige røg...

Ugh, ugh, Walsted!

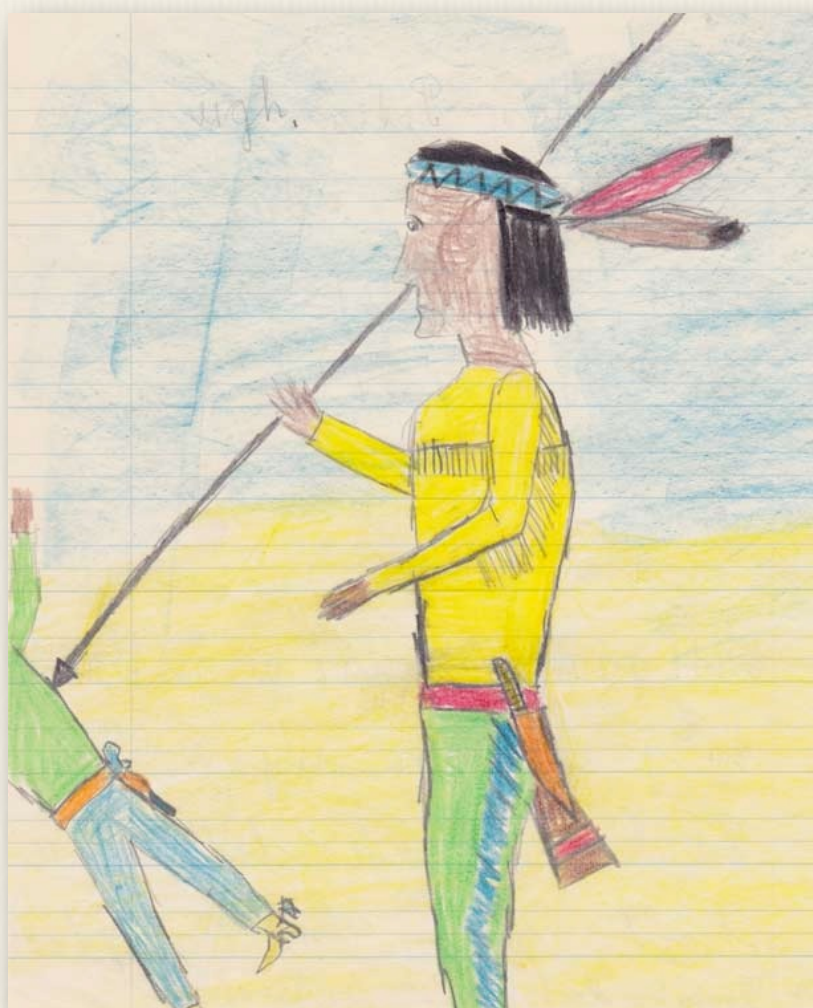
Quizvinderen, journalisten, indianereksperter og forfatteren Otto Walsted havde forleden samlet en snæver kreds af stammefrænder på Gammel Strand i København til en fest-wigwam udover det sædvanlige. Iklædt sit hjertes festdragt røg den fjerprydede høvding den ene fredspibe efter den anden med vekslende gratulanter – som også alle havde en mindre fjer på. Under mange beundrende ugh-ugh'er kom det ved lejrilden for en dag, at Walsted endnu en gang har forbløffet det ganske land – denne gang med at tegne sig for en dansk forfatter-rekord, idet han har skrevet bogen om Nordamerikas indianere på ... otte dage! Godt skuldret!

Forlagssekretær fru Stella Christiansen er en af dem, som har båret det store læs i de hektiske dage, bogen blev skrevet. Her udnævner Walsted fru Christiansen til »Lille flittige bi«. Udnævnelsen foregik, som det er kytyme i de kredse, i ildvand

Otto Walsted vandt den store gevinst i Kvit og Dobbelt i 1959 i emnet "Nordamerikas Indianere". Senere udgav han en bog med samme navn.

Efterfølgende lavede han sammen med Danmarks Radio en "indianer-klub", som udsendte små blade én gang om måneden. Jeg var en kort overgang medlem af klubben.

Degnemarken i dag

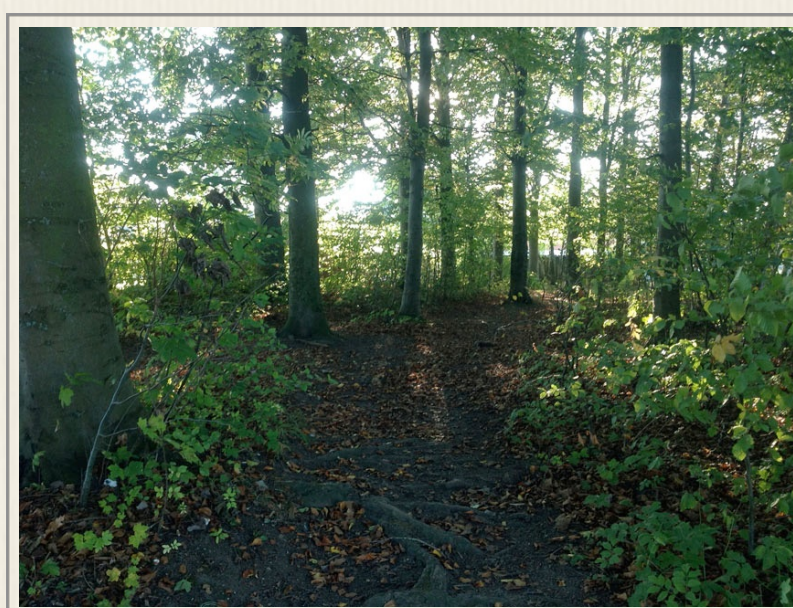
Degnemarken med vores hus helt til højre.

Her boede Henning, men nedkørslen til kælderen er væk.

Her boede Kaare.

Bøgeskoven hvor vi lavede indianerhytter.